II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 12 maart 1987

inzake de inleiding van een internationale procedure inzake overleg en geschillenbeslechting betreffende een maatregel van de Verenigde Staten waardoor de invoer van bepaalde aramidevezels in de Verenigde Staten van Amerika wordt uitgesloten

(87/251/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2641/84 van de Raad van 17 september 1984 inzake de versterking van de gemeenschappelijke handelspolitiek, met name op het gebied van verdediging tegen onrechtmatige handelspraktijken (1), inzonderheid op artikel 11, lid 2, sub a),

Overwegende hetgeen volgt :

A. Procedure

(1) Op 9 december 1985 heeft de Commissie een klacht ontvangen volgens welke de toepassing van Sectie 337 van de US Tariff Act van 1930 ter zake van „bepaalde aramidevezels", een op aanvraag van E.I. Dupont de Nemours (hierna Dupont te noemen) getroffen maatregel, een onrechtmatige handelspraktijk van de zijde van de Regering van de Verenigde Staten zou zijn ; voorts werd gesteld dat het op grond daarvan uitgevaardigde bevel van de US International Trade Commission (USITC) om de invoer zonder vergunning van bepaalde soorten aramidevezel, buiten de Verenigde Staten vervaardigd door een producent in de Gemeenschap, AKZO NV of haar dochtermaatschappijen (hierna AKZO te noemen), van de VS-markt uit te sluiten, schade zou toebrengen of zou dreigen toe te brengen aan een bedrijfstak van de Gemeenschap.

(2) De klacht werd namens de AKZO-groep ingediend door ENKA BV, Nederland, de enige producent van aramidevezels in de Gemeenschap. De klacht bevatte bewijsmateriaal dat door de Commissie voldoende werd geacht om de opening van een onderzoekprocedure krachtens Verordening (EEG) nr. 2641/84 te rechtvaardigen.

(3) Op 5 februari 1986 (2) werd een onderzoekprocedure ingeleid. Bijzonderheden van de argumenten van de EG-producent zijn vervat in het bericht van inleiding.

(4) Na de bekendmaking van het bericht van inleiding zijn er talrijke brieven ontvangen van de Unie van Industriefederaties der Europese Gemeenschap (UNICE), andere nationale industriële organisaties, alsmede individuele handelsorganisaties en -ondernemingen, tot ondersteuning van de klacht. De UNICE in het bijzonder klaagde over bepaalde aspecten van Sectie 337 en sprak daarbij onder meer van vexatoir gedrag en van onbillijke behandeling.

(5) De Commissie heeft de voor zover haar bekend betrokken partijen hiervan in kennis gesteld en hen in de gelegenheid gesteld hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken en te verzoeken te worden gehoord.

De Commissie heeft uitvoerige schriftelijke gegevens van de betrokken partijen ontvangen en bestudeerd. Bovendien werden de in eerste aanleg betrokken partijen gehoord die daartoe een verzoek hadden ingediend, namelijk AKZO en Dupont. Van de zijde van de Regering van de Verenigde Staten werd geen verzoek in die zin ontvangen. Vanwege de ingewikkelde aard van de Amerikaanse rechtsvoorschriften in kwestie werd door de

(1) PB nr. L 252 van 20. 9. 1984, blz. 1.

(2) PB nr. C 25 van 5. 2. 1986, blz. 2.

Commissie inzake de kwestie der tegenvorderingen („counterclaims") de deskundige mening gevraagd van een in Amerikaanse octrooien gespecialiseerde jurist.

B. Waarschijnlijk onrechtmatige handelspraktijk

(6) De EG-producent voerde onder meer aan dat de door de ITC overeenkomstig Sectie 337 in de zaak van de aramidevezels gevolgde procedure en het daaruit voortvloeiende bevel tot uitsluiting een onrechtmatige handelspraktijk van de VS-Regering in de zin van artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2641/84 vormde. Meer in het bijzonder werd gesteld dat de nationale behandeling als bedoeld in artikel III, lid 4, van de GATT in de betrokken ITC-procedure was geweigerd. Voorts werd gesteld dat het volgens de procedures van Sectie 337 van de ITC onmogelijk was een tegenvordering in te dienen, hetgeen voor een doeltreffende verdediging van wezenlijk belang was ; dat volledige toegang tot door Dupont, de indiener van de klacht bij de ITC, voorgelegd essentieel bewijsmateriaal werd geweigerd en dat als gevolg daarvan de gedaagden niet in staat waren hun zaak doeltreffend te verdedigen.

Er werd gesteld dat de door de ITC gevolgde procedure met betrekking tot bepaalde door gedaagden vervaardigde aramidevezels, niet „noodzakelijk" voor de bescherming van VS-octrooirechten was in de zin van artikel XX (d) van de GATT, zodat het bevel tot uitsluiting niet onder de in het bestek van dit artikel bepaalde uitzonderingen viel. Eveneens werd gesteld dat het bevel tot uitsluiting zowel direct als in de toekomst schadelijk zou zijn voor een bedrijfstak van de Gemeenschap.

(7) In het antwoord van de Regering der Verenigde Staten werd verklaard dat deze argumenten ongegrond waren, dat de betwiste aangelegenheid er een was tussen particuliere partijen met betrekking tot de omvang van rechten uit hoofde van nationale geoctrooieerde werkwijzen, en dat een onderzoek van de zijde van de Europese Economische Gemeenschap naar „onrechtmatige handelspraktijken" diende te berusten op bewijsmateriaal voor een bepaald patroon en niet op een enkel geschil. Bovendien werd verklaard dat de argumenten van de EEG-producent in wezen die van Canada in een panelprocedure voor de GATT in de zaak van de „Spring Assemblies" van 1982 waren. Voorts werd verklaard dat de klacht inzake de onmogelijkheid bij ITC-procedures tegenvorderingen in te dienen, anders dan bij procedures voor een VS-District Court, thans werd bezien door het VS-Court of Appeals for the Federal Circuit in de beroepsprocedure die AKZO tegen het definitieve bevelschrift van de ITC had ingesteld, en dat een communautair onderzoek op dit punt derhalve voorbarig was.

(8) Dupont stelde ter ondersteuning van het standpunt van de Regering van de Verenigde Staten onder meer dat de EG-producent een volledige en eerlijke gelegenheid had gehad zichzelf in de ITC-procedure te verdedigen, en de bescherming en het recht op herziening had genoten waarover verweerders bij octrooigeschillen voor VS-District Courts niet beschikken. Inzake de onmogelijkheid tegenvorderingen in te dienen, stelde Dupont dat de indiener van de klacht zijn inbreuk op Dupont's octrooi voor een VS-District Court *niet* had kunnen verdedigen door te stellen dat andere octrooien van Dupont ongeldig waren, of dat Dupont inbreuk maakte op een van klagers in de Verenigde Staten geoctrooieerde werkwijzen.

C. Recente ontwikkelingen

(9) Op 22 december 1986 heeft het Court of Appeals for the Federal Circuit een beroep dat door AKZO was ingesteld tegen het bevelschrift tot uitsluiting dat krachtens Sectie 337 was uitgevaardigd door de USITC met het verbod van invoer in de Verenigde Staten van door AKZO in Nederland vervaardigde aramidevezels niet ontvankelijk verklaard.

Op 5 februari 1987 heeft ditzelfde hof met dezelfde rechters na een beroep van AKZO een uitspraak van het District Court van Richmond, Virginia, van 23 mei 1986 bevestigd, waarin was verklaard dat Dupont geen inbreuk maakte op AKZO's geoctrooieerde werkwijze met betrekking tot het oplosmiddel zoals AKZO had gesteld en waarin het de tegenvordering van Dupont had bevestigd dat het octrooi met betrekking tot het oplosmiddel hoe dan ook ongeldig was wegens het voor de hand liggende karakter.

D. Standpunt van de Commissie

(10) Het is binnen het bestek van Verordening (EEG) nr. 2641/84 niet aan de Commissie zich uit te spreken over de merites of anderszins van de vorderingen van AKZO en Dupont met betrekking tot hun onderscheiden octrooien voor de in het geding zijnde aramidevezels. Evenmin acht de Commissie het passend of nodig zich in dit besluit bezig te houden met de vraag of de ITC-procedures inbreuk maken op de vereisten van een behoorlijke procesgang volgens de grondwet van de Verenigde Staten.

De Commissie acht het in het bestek van Verordening (EEG) nr. 2641/84 wel relevant zich te buigen over de praktijk van de VS-overheid waarbij ingevoerde goederen, wegens het feit dat zij niet van oorsprong uit de Verenigde Staten zijn, worden onderworpen aan een afzonderlijke en afwijkende procedure ter eerbiediging van de particuliere rechten inzake intellectueel eigendom, en in dit verband na te gaan of voor niet van oorsprong uit de Verenigde Staten zijnde goederen dientengevolge een minder gunstige behandeling geldt.

Ook al maakt Sectie 337 geen specifiek verschil in behandeling ten aanzien van buitenlandse ondernemingen wegens hun buitenlandse status, in zoverre deze Sectie in beginsel op gelijke wijze van toepassing is op buitenlandse en binnenlandse ondernemingen, niettemin verschaft Sectie 337 de ITC een afzonderlijke en duidelijke rechtsmacht over *produkten* die uit een ander land worden ingevoerd, zelfs indien deze worden vervaardigd dan wel ingevoerd door een VS-onderneming of -dochteronderneming. Het is in dit verband dienstig erop te wijzen dat vrijwel alle zaken op grond van Sectie 337 van de ITC en de Tariefcommissie (de voorganger van de ITC) buitenlandse bedrijven en in het buitenland vervaardigde goederen hebben betroffen, en dat Sectie 337 in de praktijk vrijwel uitsluitend van toepassing is op buitenlandse bedrijven en produkten.

(11) Naar de mening van de Commissie is de relevante vraag of de verschillende procedureregels die in de ITC volgens Sectie 337 van toepassing zijn, tot een ontzegging van nationale behandeling binnen de betekenis van artikel III van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel leiden, en of deze ontzegging valt binnen de uitzondering van artikel XX (d), dan wel een inbreuk op de Overeenkomst is.

Doel van een onderzoekprocedure krachtens Verordening (EEG) nr. 2641/84 is niet de conclusies van rechtbanken van een derde land in geschillen tussen particuliere partijen opnieuw te onderzoeken. De Commissie houdt zich met de zaak van de AKZO/Dupont-aramidevezels voor de ITC bezig omdat dit een zaak is waarin de door de GATT vereiste nationale behandeling niet werd verkregen.

(12) Uit de opinie en het ondersteunende bewijsmateriaal van de Amerikaanse rechtskundige en uit enkele reacties in de opmerkingen van de belanghebbende partijen heeft de Commissie geconcludeerd dat, anders dan in de ITC-procedures, de EG-producent volgens de door een VS-Civil Court toe te passen regels de gelegenheid gehad zou hebben in hetzelfde geschil een tegenvordering in te dienen, daarbij inbreuk stellende op gedaagdes eigen octrooi door de eiser, hetgeen tot een verschillend resultaat in het geschil tussen de partijen had kunnen leiden. De Commissie is derhalve tot de slotsom gekomen dat de procedure volgens Sectie 337 in de ITC minder gunstig is voor verweerders dan de procedures voor de VS-rechtbanken ten aanzien van goederen die in de Verenigde Staten zijn geproduceerd, en dat deze procedure derhalve leidt tot een ontzegging van nationale behandeling, hetgeen in strijd is met artikel III van de GATT.

De procedure van Sectie 337 is in die zin niet onontbeerlijk dat, zoals uit de praktijk in vrijwel alle andere landen blijkt, inbreuken op binnenlandse octrooien door ingevoerde produkten op dezelfde wijze als inbreuken door binnenlandse produkten kunnen worden behandeld. De toepassing van Sectie 337 van de US Tariff Act van 1930 vormt derhalve een onrechtmatige handelspraktijk in de zin van Verordening (EEG) nr. 2641/84.

E. Schade

(13) Bij haar vaststelling van schade heeft de Commissie onder meer de volgende factoren in overweging genomen :

a) de omvang van de betrokken EG-uitvoer,

b) de prijzen,

c) de daaruit voortvloeiende gevolgen voor de EG-producent, aangeduid door de tendens van economische factoren zoals produktie, verkopen, winstgevendheid en dergelijke.

Overwegende dat het bevelschrift tot uitsluiting in november 1985 is uitgevaardigd en dat de werkelijke (beperkte) commerciële produktie door de EG-producent eerst medio 1986 is aangevangen, is de Commissie van mening dat er *thans* geen aanmerkelijke schade uit het ITC-bevel tot uitsluiting voortvloeit.

Doch in een zaak waarin dreiging van schade werd aangevoerd — zoals hier — dient de Commissie na te gaan of schade in de toekomst duidelijk te verwachten is. Wat dit aangaat zijn klagers argumenten van verlies van rechtstreekse verkopen naar de Verenigde Staten en in de Europese Gemeenschap in de periode tot 1990 en nadien, overtuigend bevonden.

(14) Dientengevolge acht de Commissie, ofschoon zij van oordeel is dat de EG-producent in gebreke is gebleven te bewijzen dat de communautaire bedrijfstak door het ITC-bevelschrift tot uitsluiting reeds thans aanzienlijke schade heeft opgelopen, niettemin het bewijsmateriaal van klager tot staving van diens beweringen voldoende om het bestaan van een dreiging van schade aan te tonen.

F. Belang van de Gemeenschap

(15) Met het oog op de uitkomsten van het onderzoek lijkt het hier te gaan om een belangrijk vraagstuk omtrent de toepassing van de GATT, met aanzienlijke economische gevolgen. In de eerdere bevindingen van de GATT in de zaak van de „Spring Assemblies" betrof het niet de vraag van de verenigbaarheid van Sectie 337 met artikel III van de GATT. Gezien het voorgaande en gelet op de eerdere kritiek van de Gemeenschap ten aanzien van bepaalde aspecten van Sectie 337, is de Commissie van mening dat het in het belang van de Gemeenschap is internationale procedures inzake overleg en geschillenbeslechting in te leiden ten einde te bewerkstelligen dat de wetgeving der Verenigde Staten in overeenstemming wordt gebracht met de internationale verplichtingen van dat land.

G. Conclusie en te treffen maatregelen

(16) Na voltooiing van de onderzoekprocedure vastgelegd in artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 2641/84, is de Commissie van oordeel dat de toepassing van Sectie 337 van de US Tariff Act van 1930 in het geval van bepaalde aramidevezels voldoende bewijsmateriaal vormt van een onrechtmatige handelspraktijk en daaruit voortvloeiende dreiging van schade, als in genoemde verordening omschreven, om verdere maatregelen te rechtvaardigen.

(17) Het Raadgevend Comité is overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 2641/84 geraadpleegd ten aanzien van de bevindingen van de Commissie en het te nemen besluit, welke beide de algemene instemming van het Raadgevend Comité hebben gekregen,

BESLUIT:

Enig artikel

De procedure inzake overleg en geschillenbeslechting waarnaar verwezen wordt in artikel XXIII van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel dient te worden ingeleid met betrekking tot de toepassing van Sectie 337 van de US Tariff Act van 1930 ten aanzien van bepaalde door AKZO NV of haar dochtermaatschappijen buiten de Verenigde Staten vervaardigde aramidevezels.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1987.

Voor de Commissie

Willy DE CLERCQ

Lid van de Commissie